

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 159/2564

พนักงานอัยการจังหวัดพลจัตมา นาย ส.ผู้ร้อง นาย ท. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 295, ป.อ. มาตรา 210, ป.วิ.อ. มาตรา 192, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 92, ป.อ. มาตรา 289, ป.อ. มาตรา 290, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 76, ป.วิ.อ. มาตรา 226/3

## ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งห้ากับพวกสมคบกันเพื่อกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายและจิตใจ อันเป็นความผิดตาม ป.อ. มาตรา 295 ซึ่งเป็นความผิดที่บัญญัติไว้ในภาค 2 และความผิดนั้นมิกำหนดโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป โดยไม่ได้บรรยายฟ้องถึงองค์ประกอบความผิดว่า ความผิดนั้นมีระวางโทษถึงประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไป แม้โจทก์จะมีคำขอให้ลงโทษจำเลยทั้งห้าตาม ป.อ. มาตรา 210 ศาลอุทธรณ์ภาค 4 จะพิพากษาลงโทษจำเลยทั้งห้าตามมาตรา 210 วรรคสอง ไม่ได้ เพราะต้องห้ามตาม ป.วิ.อ. มาตรา 192 วรรคหนึ่ง ปัญหาข้อนี้จึงเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจหยิบยกขึ้นวินิจฉัยและแก้ไขให้ถูกต้องได้ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225

## คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งห้าตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 92, 210, 289, 290 นับโทษจำเลยที่ 1 ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ 1102/2561 ของศาลชั้นต้น และเพิ่มโทษจำเลยที่ 3 หนึ่งในสามตามกฎหมาย จำเลยทั้งห้าให้การปฏิเสธ แต่จำเลยที่ 1 รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษ ระหว่างพิจารณานายสมศรี บิดาโดยชอบด้วยกฎหมายของนายธีรศักดิ์ ผู้ตาย ยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยทั้งห้าร่วมกันชดเชยค่าสินไหมทดแทนรวม 250,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 8 เมษายน 2561 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง จำเลยทั้งห้าให้การในคดีส่วนแพ่งขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งห้ามีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 210 วรรคสอง ประกอบมาตรา 83 จำเลยที่ 1 มีความผิดตามมาตรา 290 วรรคสอง, 289 (4) ประกอบมาตรา 83 การกระทำของจำเลยที่ 1 เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ลงโทษฐานร่วมกันทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดแก่ความตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน อันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ขณะกระทำความผิดจำเลยที่ 1 อายุตั้งแต่สิบแปดปีแต่ยังไม่เกินยี่สิบปี ลดมาตราส่วนโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 76 คงจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 2 ปี 8 เดือน จำคุกจำเลยที่ 2 ถึงที่ 5 ฐานร่วมกันเป็นช่องโจรคนละ 2 ปี เพิ่มโทษจำเลยที่ 3 หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เป็นจำคุก 2 ปี 8 เดือน ส่วนที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษจำคุกของจำเลยที่ 1 ในคดีนี้ต่อจากโทษในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1094/2561 ของศาลชั้นต้นนั้น เนื่องจากคดีดังกล่าวศาลให้รอการลงโทษจึงไม่อาจนับโทษต่อ ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 ถึงที่ 5 ในข้อหาร่วมกันทำร้ายผู้อื่นเป็นเหตุให้เกิดแก่ความตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน กับให้จำเลยที่ 1 ชำระค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน 250,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 8

เมษายน 2561 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง ยกคำร้องที่ขอให้จำเลยที่ 2 ถึงที่ 5 ชำระค่าสินไหมทดแทน ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ จำเลยที่ 1 ถึงที่ 3 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษายืน จำเลยที่ 2 ฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ยุติตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 โดยคู่ความมิได้โต้แย้งในชั้นฎีกาว่า เมื่อวันที่ 7 เมษายน 2561 เวลากลางวัน มีการแสดงหมอลำที่บ้านชาติ หมู่ที่ 5 และที่บ้านหัวฝาย หมู่ที่ 6 จำเลยทั้งห้ากับพวกชมการแสดงหมอลำที่บ้านหัวฝายก่อนแล้วจึงพากันไปชมการแสดงที่บ้านชาติ จนกระทั่งใกล้เวลา 1 นาฬิกา ของวันที่ 8 เมษายน 2561 มีกลุ่มวัยรุ่นไม่ทราบวามาจากหมู่บ้านใดเข้ามาล้อมจำเลยทั้งห้ากับพวกแล้วขว้างขวดใส่ เป็นเหตุให้นายสุริยันต์หรือโก๊ะตี๋ พวกของจำเลยทั้งห้าได้รับบาดเจ็บเลือดออกที่บริเวณใบหน้า เจ้าพนักงานตำรวจซึ่งปฏิบัติหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยบริเวณงานเข้าห้ามทั้งสองกลุ่มไม่ให้วิวาทกันและนำจำเลยทั้งห้ากับพวกออกจากงานโดยตามไปส่งจนถึงบ้านหัวฝาย ต่อมาเวลา 1 นาฬิกาเศษ ของวันเกิดเหตุ ขณะที่ผู้ตายเดินอยู่บนถนนสายบ้านเปื่อยใหญ่ - บ้านชาติ บริเวณหน้าที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลเปื่อยใหญ่ จำเลยที่ 1 กับพวกขับรถจักรยานยนต์ผ่านมาพบจึงขว้างขวดเปียร์ใส่ ตะ ถีบ และกระทุบใบหน้ากับศีรษะของผู้ตายหลายครั้ง ผู้ตายถูกนำส่งโรงพยาบาลและถึงแก่ความตายในเวลาต่อมา เนื่องจากสมองได้รับบาดเจ็บมีเลือดออกจากการกระแทกของแข็งไม่มีคมอย่างแรง สำหรับความผิดฐานร่วมกันทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษายืนตามศาลชั้นต้นให้ลงโทษจำเลยที่ 1 ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 ถึงที่ 5 ไม่มีคู่ความฎีกา จึงยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 คดีส่วนแพ่งศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยที่ 1 ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน 250,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 8 เมษายน 2561 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง และยกคำร้องในส่วนของจำเลยที่ 2 ถึงที่ 5 ไม่มีคู่ความอุทธรณ์ จึงยุติไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 2 ว่า จำเลยที่ 2 กระทำความผิดฐานร่วมกันเป็นช่องโจรตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 หรือไม่ เห็นว่า แม้พยานโจทก์ดังกล่าวหลีกเลี่ยงไม่เบิกความว่าที่หน้าร้านค้าขายชาวที่บ้านหัวฝายมีการพูดคุยตกลงกันว่าจะไปทำร้ายกลุ่มวัยรุ่นบ้านชาติเพื่อเป็นการแก้แค้นที่นายสุริยันต์ถูกทำร้ายบาดเจ็บมาก่อนก็ตาม แต่โจทก์ก็มีนายภักวัตรเบิกความยืนยันว่า ที่หน้าร้านค้าขายชาวมีการพูดคุยตกลงกันว่าจะไปเอาคืน ซึ่งหมายถึงแก้แค้นกลุ่มวัยรุ่นบ้านชาติ แต่พยานไม่ไปเพราะพาน้องอายุยังไม่ยอมมาด้วยจึงกลับบ้านพร้อมกับรถกระบะของนายสมหวัง นายภักวัตรรู้เห็นเหตุการณ์ตั้งแต่แรกเบิกความได้ต่อเนื่องเชื่อมโยงและสมเหตุสมผล ทั้งสอดคล้องกับคำเบิกความตอนหนึ่งของนายสุริยันต์ที่ว่ากลุ่มนายสมหวังกลับบ้านไปก่อน คำเบิกความของนายภักวัตรจึงมีน้ำหนักให้รับฟัง การที่พนักงานสอบสวนไม่ได้แจ้งข้อหาและดำเนินคดีแก่นายภักวัตรก็เนื่องจากนายภักวัตรไม่ได้ร่วมเดินทางไปก่อเหตุด้วย หากได้มีข้อพิรุธว่าจะเป็นคำชดเชยของผู้ร่วมกระทำความผิดเพื่อให้ตนเองพ้นผิดอย่างจำเลยที่ 2 กล่าวอ้างในฎีกาไม่ เมื่อฟังคำเบิกความของนายภักวัตรประกอบกับพยานโจทก์ปากอื่น ๆ ที่ว่ามีการรวมตัวกันที่หน้าร้านค้าขายชาวที่บ้านหัวฝายก่อนเดินทางไปบ้านชาติ ซึ่ง ณ ที่นั้นมีนายสุริยันต์ที่เพิ่งถูกทำร้ายมาและยังมีบาดแผลบนใบหน้าให้เห็นอยู่ด้วย ทั้งมีการชักชวนนายวิชัย นายอนุรักษและนายพลากรให้ร่วมเดินทางไปบ้านชาติด้วย อันเป็นพฤติกรรมรวบรวมพรรคพวกเพื่อไปก่อเหตุมากกว่าไปชมการแสดงหมอลำตามข้ออ้าง ซึ่งขณะนั้นการแสดงน่าจะเลิกแล้ว เมื่อถึงที่เกิดเหตุพบผู้ตายเดินอยู่บนถนนเพียงลำพังก็เข้าทำร้ายทันที โดยนายสุริ

ยันต์เบิกความถึงเหตุการณ์ในช่วงนี้ว่า มีคนในกลุ่มพยานตะโกนว่าผู้ตายเป็นคนขี้ขลาดใส่พยาน พยานจึงขี้ขลาดเปียร์ใส่ผู้ตายและพวกพยานเข้าร่วมทำร้ายผู้ตาย ข้อเท็จจริงเหล่านี้ล้วนเป็น ข้อบ่งชี้ว่า ก่อนเกิดเหตุมีการคบคิดประชุมวางแผนและตกลงกันที่หน้าร้านค้าขายข้าวที่บ้านหัว ฝายว่าจะไปแก้แค้นกลุ่มวัยรุ่นบ้านชาติ โดยมีการเตรียมขวดเปียร์ที่ใช้ขว้างผู้ตายไปด้วย แม้ นายสุริยันต์จะเบิกความอ้างว่าเรื่องที่ตนเองถูกทำร้ายและต้องการแก้แค้นนั้นเป็นความคิดอยู่ในใจ ไม่ได้บอกพวกของตนก็ตาม แต่เป็นข้ออ้างที่ขัดต่อเหตุผลเพราะเหตุการณ์เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องกัน ทันที ในชั้นสอบสวนนายสุริยันต์นายวิชัยและนายอนุรักษ์ก็ได้ให้การไว้ในฐานะพยานโดยมี รายละเอียดข้อเท็จจริงตรงกันว่าก่อนเกิดเหตุมีการประชุมกันที่หน้าร้านค้าขายข้าวที่บ้านหัวฝาย ว่า จะกลับไปเอาคืนหรือแก้แค้นกลุ่มวัยรุ่นที่ทำร้ายนายสุริยันต์ ซึ่งมีจำเลยที่ 2 เข้าร่วมประชุมด้วย โดยพันตำรวจโทศราวุธ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรโนนศิลา เบิกความยืนยันว่า ในการ สอบปากคำพยานทั้งสามปากดังกล่าวมีผู้ปกครองหรือบุคคลที่พยานไว้วางใจร่วมฟังการสอบสวน และได้สอบสวนต่อหน้าสหวิชาชีพ นายสุริยันต์และนายอนุรักษ์ให้การในวันรุ่งขึ้นหลังเกิดเหตุ ส่วน นายวิชัยให้การหลังเกิดเหตุเพียงสองวัน เชื่อว่าขณะนั้นไม่มีโอกาสคิดปรุงแต่งเรื่องเพื่อกลั่นแกล้ง ปรีกป्राหรือช่วยเหลือจำเลยที่ 2 กับพวก แม้บันทึกคำให้การในชั้นสอบสวนจะเป็นพยานบอกเล่า แต่ตามสภาพ ลักษณะ แหล่งที่มา และข้อเท็จจริงแวดล้อมของบันทึกคำให้การดังกล่าว น่าเชื่อว่า จะพิสูจน์ความจริงได้ จึงเป็นพยานหลักฐานที่รับฟังได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา มาตรา 226/3 วรรคสอง (1) การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนและสหวิชาชีพหาได้มีการจงใจหรือกระทำโดยไม่ชอบอย่างจำเลยที่ 2 กล่าวอ้างในฎีกาไม่ ข้อเท็จจริงได้ความจาก พยานหลักฐานของโจทก์ว่า จำเลยที่ 2 อยู่ในเหตุการณ์ตลอดตั้งแต่ตอนชมการแสดงหมอลำที่บ้าน หัวฝายแล้วย้ายไปชมการแสดงที่บ้านชาติ ตอนเกิดเหตุที่นายสุริยันต์ได้รับบาดเจ็บที่บ้านชาติ ตอน กลับมารวมตัวกันที่หน้าร้านค้าขายข้าวที่บ้านหัวฝาย ตลอดจนตอนกลับไปที่บ้านชาติอีกครั้งและ เกิดเหตุทำร้ายผู้ตายซึ่งเป็นวัยรุ่นกลุ่มบ้านชาติ เช่นนี้ย่อมรับฟังได้ว่าจำเลยที่ 2 ร่วมคบคิดประชุม วางแผนและตกลงว่าจะไปทำร้ายผู้อื่นด้วย เมื่อเป็นการสมคบกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปเพื่อ กระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่บัญญัติไว้ในภาค 2 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และ ความผิดนั้นมีกำหนดโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป การกระทำของจำเลยที่ 2 จึงเป็น ความผิดฐานร่วมกันเป็นช่องโจร โดยหาจำต้องเป็นการสมคบเพื่อทำร้ายบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดย เฉพาะเจาะจงอย่างจำเลยที่ 2 ฎีกาไม่ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยที่ 2 ฟังไม่ขึ้น อย่างไรก็ตาม คดีนี้โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งห้ากับพวกสมคบกันเพื่อ กระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายและจิตใจอันเป็น ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 295 ซึ่งเป็นความผิดที่บัญญัติไว้ในภาค 2 และ ความผิดนั้นมีกำหนดโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป โดยไม่ได้บรรยายฟ้องถึงองค์ประกอบ ความผิดว่า ความผิดนั้นมีระวางโทษถึงประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปี ขึ้นไป แม้โจทก์จะมีคำขอให้ลงโทษจำเลยทั้งห้าตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 210 ศาลอุทธรณ์ภาค 4 จะพิพากษาลงโทษจำเลยทั้งห้าตามมาตรา 210 วรรคสอง ไม่ได้ เพราะ ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคหนึ่ง ปัญหาข้อนี้ เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจ หยิบยกขึ้นวินิจฉัยและแก้ไขให้ถูกต้องได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยทั้งห้ามีความผิดตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 210 วรรคแรก ประกอบมาตรา 83 ให้จำคุกจำเลยที่ 2 ถึงที่ 5 คนละ 1 ปี เพิ่มโทษจำเลยที่ 3 หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เป็นจำคุก 1 ปี 4 เดือน ส่วนโทษของจำเลยที่ 1 และนอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค 4

## องค์คณะ

---

กฤษฎีจิริฐ คุณาจิรภรณ์ · เสรี เพศประเสริฐ · เรวัตร สกุลคล้อย

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/159/2564>